

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
 Helyben és postán küldve:
 Egy évre 10 frt — kr. 1/2 évre 5 frt 50 kr.
 Fél évre 3 — „ — „ — „ — „
 Előfizetési pénz minden közzétételre:
 Főpénz, Veszély-ház földszintjén
 a szerkesztőségbe bérletre küldendők.
 Előfizethető helyben:
 Telegráf K. Lajos könyvkereskedésében
 a szerkesztőségnél. — Egyébütt
 a postahivatalok utján.

Hirdetési árak:
 Öt napos posztalétra 5 kr.
 Nagyon terjedelmes, mint azután több
 ismételt hirdetések, alk. szerint a leg-
 alább 100 szavakig.
 Helyi: minden betűtáblaért külön
 30 kr.
 „Nyit-tér”-en megjelent közzététel
 hasznos sora 15 kr.
 Nérvagy bérletmentesültek által küldött
 hirdetések nem vétnek tekintetbe. — Ugy
 szintén közlőnek sem adnak vissza.

örök mennek, Sennyei Orosz-
 Lónyai Meránba utaznak. —
 mánt ma fogadja a király. —
 lyezyvel érkezett pénzügyi
 A „Reform” szerint mintegy
 központi képviselő tér át a füg-
 pártához. A válság vége csak
 várható

akos ur 3-ik vendégjátéka.
DEBRECZENI SZÍNHÁZ.
 18. szám.

Szerdán, febr. 24-én:
 adatok:
FRANZOS
 hölgy.

Élv. Shakespeare, fordította
 Soma. (Rendező Együd.)

7 órakor, vége 9 után.

Felolvasó:
TMÁRI KÁROLY.

Nyilttér.*

Margitay Lajos által közölt
 válasza.

Kérdésben forgó 605 ft 80 krról
 Margitay Lajos jogtalan birto-
 kait, mert: hogy ő ezen
 gátossal megjelölt végzés-
 aival elszámolta volna, merő ha-
 a „Magyar kölcsönös biztosító
 társaság” hozamát intézett s alább
 ebben olvasható leveléből nyil-
 tko a választól az igazgatóság-
 sáthoz tudomásom sem volt, sem
 becsült áramot, — melyet pedig
 vezényelték személyes közbe-
 hárítással meg — az illető
 nem jelentette, holott neki,
 nekem kötelessége lett volna a
 a változástól leendő leszá-
 máról értesíteni; egyéni a do-
 tára az egész ügyet elhallgatni s
 bankgazdálkodás” firmája alatt
 a könyvvel szerrel az én zsebem-
 bész a kezem között létező le-
 gálósítások biztosító bank igaz-
 gátóságára.

Budapest, 1875. febr. 9.
 Tiszta lútra birtokos urak

P. Ladányban.

Ról keltezett becses levelére
 A debreczeni vezényeltésem köz-
 vetlenül, minden további érte-
 zésre is velem közölték szil-
 lár Margitay ur sem hivata, sem
 a többi intézkedések képviselői,
 beleértve a többi ügyben
 résztvevőket. — annál kevésbé
 annál is inkább, mert a vég-
 alkalmával Margitay Lajos volt
 a kérdésben forgó 665 ft
 s tisztelt uraságot terhelő
 felelősséget — valamint a 480
 kifizetése iránti felelősséget
 azaz Tomásvári István ur-
 s s így ezen ügynek minden
 masnak csak is tiszt. urasá-
 gaces levele vetele után van.
 a jelenlegi igazgatóság leg-
 tüzetlen ki mitlenki jogos és
 etelenség tisztaba hozatalát s
 veskedjék t. uraságod türelem-
 az ügy minőségét kaphatohat-
 velem jövőre is érintkezésbe
 a debreczeni Magyar kölcsönös biz-
 tosító m. k. h. v. igazgató. Pilsy
 elnök.

felelősségetekről tehát megítélheti
 hogy Margitay Lajos mily jo-
 a kérdésben forgó váltónak, a
 szék magát felülmúlta, mint a
 hon jár.

megtettem a szükséges lépé-
 az ill. fajta emberek oly helyre
 a kalitka ajtaját más zárja be

Tiszta lútra,
 p. ladányi lakos és bir-
 tokos.

tan közlöttekért nem vállal
 Szerk.

PENZ
 az ügy végezt. behatárolt minit. köz-
 sági birtokokról a kérdés Magyar- és
 Erdélyországban a királyi igazgató-
 ságban — 83 évi részlettel (1892-ig)
 folytatva a kapható s hatóságilag biztos. Er-
 könts és Encouragementellings-Comptoir által
 W. Staud, Schötenhof, 12. Strasse, Ulm 8.
 Lovak bérletre és német nyelven körülnk.

77 1-10

A seprőnek másik vége.

Kassa, febr. 23.

Seperjenek a független urak saját
 kuriájokon; s ne fájjon nekik a balkö-
 zép feje. — E szavakat olvasom a volt
 balközéppárt debreczeni közlőjének
 egyik számában.
 Legyen meggyőződve a budapesti
 „Ellenőr”, gyémánt kiadása, hogy a
 független urak nem tartják sem dicő-
 ségnek, sem megfizetésnek — mások
 kuriája elől a szemetet elkaparai. A füg-
 getlen urak szeretnék ugyan, hogy szom-
 szádaik is tisztán tartásuk kuriáját, mert
 hát hiában seperünk, tisztogatunk mi, ha
 jobbról, balról magasl a szemét. E kö-
 rülmény azonban nem riaszt vissza attól,
 hogy legalább saját házuk tájékát tiszt-
 gassunk; azt is természetesnek fogja ta-
 lálni a fő „Ellenőr”, hogy a rondasá-
 gért panaszt emelünk az illető helyen s
 a panaszt megújítjuk, valahányszor a
 söprés, tisztogatás elmarad; valahányszor
 a szemét halomra gyűl.

Hogy e panasz nincs a vádlottnak
 irányra, arról nem tehetünk. Az illető köz-
 zeg, ha elnézi is egyszerű kétszer a ha-
 nyagságot; ám ismételt esetben bizony
 csak bíróságot ró a szemetelőkre, aminek
 természetes folyománya — a zugoldás.

De hát csakugyan ki zárólagos
 tulajdonuk-e önknek az a kuria? Csak-
 ugyan nincs abban a független uraknak
 semmi részük? Mi bírák vagyunk ezt
 kétségbe vonni, — nemcsak, sőt határo-
 zottan kimondjuk, hogy az a kuria a
 miénk, annak a kuriának tulajdonát
 önk bitorolják.

Tessék csak megtekinteni a telek-
 könyvet. Ott azt fogják önk találni,
 hogy az a kuria azoknak a nevére van
 tulajdonjogilag bekebelezve, akik előbb
 Nagyváradon, később Budapesten kimond-
 ták, hogy:

„Magyarország semmi más nemzet-
 nek vagy országnak alá nem vetett, sza-
 bad és független ország; a párt minde-
 nekeltől feladatának az tekinti tehát,
 hogy minden alkotmányos eszközzel oda
 hasson, hogy azon törvények, melyek
 hazánk emellett függetlenségével ellen-
 tétben állanak, megszüntessenek; — meg-
 szüntessék ennél fogva:

- a delegáció intézménye,
- a közös minisztérium;
- azon törvényes intézkedések pedig,
 melyek biztosításunkra szükségesek, léte-
 sítessenek,
- létesítsék ugyanis az önálló ma-
 gyar hadsereg,
- létesítsék pénz és kereskedelmi
 ügyünk függetlenségét,
- létesítsék hazánk törvényes füg-
 getlenségének diplomáciai elismerését.”

Nem mondván ez, ellenőr
 urak, hanem megírva, betelekköny-
 vezve ott a birtoklapon.

A „DEBRECZEN” tárczaja.

Nemzetemhez.

Boldogságra hitt-e a végzet,
 Vagy szenvedésre nemzetem?!
 Oly sok reményed semmivé lett
 Önállóság is füst legyen?
 Hídba folyt a vér hazadért:
 Hogy őseid elhultanak?
 Vagy semmisség: hogy anyai gyász ért,
 Aláhajolsz a suly alatt?

Az ezredév, melyhez közel vagy,
 Erőtlen, aggá tevé?
 Hogy a szörű jársz-agnak
 Többé nem mondasz ellene?
 Vagy e hazá nem volt, hanem „lesz”,
 Miként a nagy megjöszölés, —
 S ifjú erőre ébredendész?
 ... Erő kell a nagy suly alá!

Ha virni kell, — te megtanultad:
 Uralkodni igazmadon;
 Arcközdni szét nem vonulnak
 Se dobszóval, se kimpadon.
 Hallod, miként nyikorg az állam
 Mélységben küzdő szekerre?
 Pedig vetve a vállhoz váll van,
 Mégis bukik minden vele.

Jönek, neenek, miként az árnyak
 Kódólyoképvé öve alatt:
 Miniszterek társulnak, válnak,
 De gyűl, felhöz a sorsharag.
 Ki fegyverét tévé a lábhoz,
 Borostyánin nyugalma kél.
 Vértó a nap, midőn leáldoz,
 Seperni kéáz a játzi szél.

Kié hát a kuria, melynek ablakából
 oly fenhéjásón osztogatják a leczkét?
 Miénk-e, kik most is amaz elveket lo-
 bogtatjuk, vagy önké, kik nyilt be-
 vallásuk szerint már 1869-ben s
 1872-ben csak korteszászlónak és elő-
 fizetési felhívásnak használták a jog-
 cizimet, most pedig szövetségnek el-
 lentünk és szövetségnek azokkal, kik
 amaz elveknek nyolcv év óta engesztel-
 hetlen ellenségei?

Azért csak „lassan a testtel!” Az a
 férfiú, kit most önk vezérünknek ismer-
 nek, a mi vezérünk volt éveken át. Ami
 vezérünk volt addig, míg megtartá, a mit
 kimondott, hogy: „törhet, de nem
 hajlik.” És mert nem hajlott, nem is
 tört. Hajolni nem akart; törni nem en-
 gedtek. Most meghajolt. A férfi önké;
 eddig magasan lobogtatott zászlaját meg-
 tartjuk mi.

Hanem a kuria is a miénk, mert az
 nem Tisza Kálmán nevére volt be-
 táblázva.

A határozati párt vezéréből lehet
 még adminisztrátor is — Sennyei hely-
 tartósága alatt; de a bihari pontoknak
 mindig lesznek követői, míg vezéreit va-
 kon nem követi a magyar.

A „gondviselészertü” férfiak ideje
 lejárt. Deákot Ghyecz-Tisza, Ghyecz
 Tisza, Tiszát önmaga rántotta le a bá-
 mulat magasságáról.
 Itt az ideje, hogy a nemzet maga-
 magát küzdje fel azon magasságra, mely-
 ről egyesek bukhatnak ugyan, de melyen
 a nemzet egy ütt él, egy ütt hal.

Elveket kövessünk s ne elvek le-
 gyenek a mi uszályhordozóink!

Timkó József.

— A válság nehezen halad a végkifej-
 lés felé. Szávit — az egészségi tekinteten ki-
 vül — politikai okok is indíták a kormány-
 nokság el nem fogadására, nevezetesen ő Senn-
 yeit szerette volna kormányba vinni, de ez
 most lehetetlen. Szávit pénzügynek szerette
 volna Sennyeit. Ok volt meg Szávit visszalépé-
 sere az is, hogy nem remélte, mikép a volt
 balközép egészen átmenjen Tiszával a jobbold-
 alra. Tegnapi a király Bittón kívül Csengeri-
 Antal és Gorovét fogadta. Wenckheim báró is
 ott sürgött-forgott a kihallgatott egyének kö-
 rül. Tisza Kálmánt alkalmassá ma hallgatá-
 ki ő felsége, ha ugyan tegnap az esti órákban
 meg nem történt ez.

— Minisztereink névsora. A „Hon” a
 következő összeállítást közli: Az új alkotmá-
 nyos időszak óta oly sürűn volt kormányunk-
 ba a miniszterváltások, minőt más országok
 csak erős megrázkódtatások idején tudnak fel-
 mutatni. A miniszterelnöki széken egymást
 követték: gr. Andrássy Gyula, Lónyay Meny-
 hért, Szávit József, Bittó István, A pénzügyér:
 Lónyay, Kerkápoly, Szávit, Ghyecz. A belü-
 gyér: b. Wenckheim, Rajner, Tóth Vilmos,
 Szapáry. A kereskedelem-, ipar- és földmü-
 velésügyi minisztérium élén: Gorove, Szávit,
 gr. Zichy József, Bartal. A közlekedés-ügyéri
 széken: Mikó, Gorove, Tisza Lajos, gr. Zichy

Forgó köpöny már a szilárd elv,
 Hájó viasz az akarat;
 Közösgyert cseng a száj s nyelv,
 Fény s méltóság — izes falat.
 Kik az oltár körül maradtak,
 Hol tiszta honszerelm lobog:
 Szegénységet, nyomort aratnak,
 — De az oltártűz égni fog...

Ápold népem, e Vesztalángot,
 Az elcsere gyász ejelen!
 Elég, midőn pirulni látod,
 Kibez csatolt hit és remény...
 E Vesztaláng jaezi vissza
 Önállóságod hujalát,
 Midőn ajkad cseppig kiiszszá
 A bánat úrömpoharát.

Ábrándaid dicső napokról
 Tovább szállnak, oly hirtelen,
 Mint föllegek, melyekbe tombol
 A végtelenség sorsá tőrőben.
 Csak ábránd, mit bírtál a multban,
 Fénylő csillag? szép dombó?
 Rézgeglj meg immár a buban:
 Hisz meg e bud is élet ad!

Van-e reményed a jövőben,
 Mely földerítésen, — mint a nap?
 A csalódást majd hinti bőven
 Az elhatározó pillanát!
 Reméjl, reméjl! boldog reményed
 Ne füst, de élő vér legyen,
 Mely lüktessen a bánatében
 Feszült eredben, nemzetem!

(Debreczen.)

József. A vallás- és közoktatás-ügyér: báró
 Eötvös József, Pauler, Trefort. Az igazsá-
 gügyér: Horváth Boldizsár, Bittó, Pauler. A
 honvédelmi ügyér: Andrássy Gy., Szende.
 Az ő felsége körüli minisztériumban:
 gróf Festetics György, b. Wenckheim Béla. Te-
 hát harmincegy miniszter váltakozott hét év
 alatt.

— Székesfejvári püspökké dr. Du-
 lászki Nándor cz. püspök s közoktatásügyi
 oszt. tanácsos nevezetik ki.

— A keleti vasút ügyében Párisból ír-
 ják a „Hon”-nak: Szeretném önköt figyelme-
 ztetni egy valóban skandalos ügyre, melyet
 nem tudom észrevettek-e önk Pesten. Nagyon
 keveset foglalkoznak velünk és értekeinkkel,
 de a mennire foglalkoznak velünk és a hol-
 teszik, ott ez idészert, olyanokat mondanak
 rólunk, mik a „noble nation”-nak épen nem
 válnak nagy tisztelőre. A magyar keleti va-
 sút új prospectusának ügyét értem. A mit Roth-
 schildék itt velünk szemben elkövetek, — az
 ugyan nem új manőver — amerikai „alapítók”
 tették már enélkülöböt is — de hogy egy
 európai állammal úgy bántanak el, — az valóban
 hallatlan dolog. Az agents de change-k, kik a
 „gyalázatosan olcsó” magyar papírosra aláírták,
 oly hamis helyzetbe jönnek ez által klienceik-
 kelt szemben, mintha az egész... ügyben
 közreműködtök volna és tudva adták volna el,
 egyszerű garantizottt secunde-prioritást, sly
 pompás titulus alatt: „magyar állami obligató.”

— Az egész dolog nyíja egyszerűen az: hogy
 minden áron el akarták kerülni a magyar ke-
 leti vasút nevé, — fogták tehát magukat és
 eladták magyar állami obligatókat... pr 65!
 tout comme en Turquie! Ez válságos aentatum
 a mi kedves jó barátaink részéről. Ennyi „so-
 liditást” máshol is találhattak volna, mint az
 „első házasi” mely ugyan csak méregdrágán
 adja el jóakarát. Ha így folytatjuk még egy-
 ideig — sokáig ilyen módon épen nem „foly-
 tadják” — akkor legjobb lesz Rothschildéknál
 beadni a kocsikat, mert más... okos ember
 ugyan évakodni fog velünk összekötésébe lépni.
 Hogy Rothschildék ezt nem nagyon bánják, az
 érthető; ők üzletemberek és a magyar állam
 jövője, hitele, becsülete öket nem érdekli! de
 hogy a magyar kormány eltűri, eltűrni kenyé-
 telen (vagy észre sem veszi az egészét) hogy
 hamis czim alatt, annak el, „magyar állami ob-
 ligató”-t, a milyenen máskor csak
 török állami obligatót szokás eladni, ez hi-
 betetlen. Válságos merénylet ez, mely (avec
 le rest) aláírni fogja meg azt a kevés hitelt
 is, a mivel bírnak az európai piacokon. Kijö-
 nös volna, ha a képviselő urak közül senki
 se venné észre ezt a dolgot. Itt észre vették
 és hogy mennyire vették észre — azt önk
 látni fogják, első alkalommal, midőn kérésze-
 szíve lezarnék — a párisi piacdon fordulni
 ismét.

— Sárosmegyében a választók száma
 jelenleg 460-nal több, mint 1872-ben.

A házi ipar.

H.-Szoboszló, febr. hó.

(G.) Ez év elején igen szép eszme került
 felszínre a hazai sajtó hasábjain. Lehetetlen,
 hogy visszhangot ne keltsen az itt a magyar
 alföld fővárosa környékén is. Ez eszme, a —
 házi ipar emelésének nagy eszméje volt.
 A mint tudjuk, e tekintetben a kormány

— A fiatal ember, — tévé hozzá a ki-
 rály, vesztélyben forog, s mintán atya nagy
 szolgálatokat tett nekem, kötelességemnek tar-
 tom állását, a mennyire lehetséges, elmozdi-
 títani. Az elégedetlenség kezei közé jutott, s
 nekem mindig fájdalom okoz, ha előkelő szá-
 mazású férfiak, sőt királyhoz hű atyák fiait,
 oly emberekkel látom összekötésben, kik a
 tőr és oltár meglakítására törekednek. Az
 ifjú vagyoni körülményei nem épen fényesek s
 fájdalom, már ezért is jobban hat reá a há-
 zoság tanok merge, melyek mindinkább terjedni
 kezdenek. A legjobb mód, ót a jó utra vissza-
 vezetni mindenesetre az, oldala mellé egy nő
 adni, ki csak-csak a nála bírázó vagyonnal,
 de helyes elvekkel, szilárd jellemmel, s anyai
 szellemmel is bír, hogy képes legyen fölíte
 uralkodni; — röviden, ki alkalmas lesz arra,
 hogy ót korunk veszélyes tévtanai ellen meg-
 óvja. Ily nő, kisasszony, kedgyedben hittem fel-
 találni, s én teljesen meg vagyok győződve,
 hogy kegyed meg fog azon várakozásnak fe-
 lelni, melyet irányában táplálók!

— A terjedelmes kert által körülvezt s egy
 kis magaslato levő festői fekvésű kastély,
 igen tetszert férjemenek, s én ott igen jól és
 otthonosan érzem magam, mert hiszen tud-
 tam, hogy boldogságban élték ott át szülem
 életét, hogy földi maradványait ott nyu-
 gosnak egymás mellett, s hogy én magam is
 ott születtem. Elettém legszebb két évét va-
 lóban e helyen töltöttem el, melyeket a sors
 osztályrészemül juttatott. — Házasságom ez
 első két évében valóban semmi okom nem

— A fiatal ember, — tévé hozzá a ki-
 rály, vesztélyben forog, s mintán atya nagy
 szolgálatokat tett nekem, kötelességemnek tar-
 tom állását, a mennyire lehetséges, elmozdi-
 títani. Az elégedetlenség kezei közé jutott, s
 nekem mindig fájdalom okoz, ha előkelő szá-
 mazású férfiak, sőt királyhoz hű atyák fiait,
 oly emberekkel látom összekötésben, kik a
 tőr és oltár meglakítására törekednek. Az
 ifjú vagyoni körülményei nem épen fényesek s
 fájdalom, már ezért is jobban hat reá a há-
 zoság tanok merge, melyek mindinkább terjedni
 kezdenek. A legjobb mód, ót a jó utra vissza-
 vezetni mindenesetre az, oldala mellé egy nő
 adni, ki csak-csak a nála bírázó vagyonnal,
 de helyes elvekkel, szilárd jellemmel, s anyai
 szellemmel is bír, hogy képes legyen fölíte
 uralkodni; — röviden, ki alkalmas lesz arra,
 hogy ót korunk veszélyes tévtanai ellen meg-
 óvja. Ily nő, kisasszony, kedgyedben hittem fel-
 találni, s én teljesen meg vagyok győződve,
 hogy kegyed meg fog azon várakozásnak fe-
 lelni, melyet irányában táplálók!

— A fiatal ember, — tévé hozzá a ki-
 rály, vesztélyben forog, s mintán atya nagy
 szolgálatokat tett nekem, kötelességemnek tar-
 tom állását, a mennyire lehetséges, elmozdi-
 títani. Az elégedetlenség kezei közé jutott, s
 nekem mindig fájdalom okoz, ha előkelő szá-
 mazású férfiak, sőt királyhoz hű atyák fiait,
 oly emberekkel látom összekötésben, kik a
 tőr és oltár meglakítására törekednek. Az
 ifjú vagyoni körülményei nem épen fényesek s
 fájdalom, már ezért is jobban hat reá a há-
 zoság tanok merge, melyek mindinkább terjedni
 kezdenek. A legjobb mód, ót a jó utra vissza-
 vezetni mindenesetre az, oldala mellé egy nő
 adni, ki csak-csak a nála bírázó vagyonnal,
 de helyes elvekkel, szilárd jellemmel, s anyai
 szellemmel is bír, hogy képes legyen fölíte
 uralkodni; — röviden, ki alkalmas lesz arra,
 hogy ót korunk veszélyes tévtanai ellen meg-
 óvja. Ily nő, kisasszony, kedgyedben hittem fel-
 találni, s én teljesen meg vagyok győződve,
 hogy kegyed meg fog azon várakozásnak fe-
 lelni, melyet irányában táplálók!

— A fiatal ember, — tévé hozzá a ki-
 rály, vesztélyben forog, s mintán atya nagy
 szolgálatokat tett nekem, kötelességemnek tar-
 tom állását, a mennyire lehetséges, elmozdi-
 títani. Az elégedetlenség kezei közé jutott, s
 nekem mindig fájdalom okoz, ha előkelő szá-
 mazású férfiak, sőt királyhoz hű atyák fiait,
 oly emberekkel látom összekötésben, kik a
 tőr és oltár meglakítására törekednek. Az
 ifjú vagyoni körülményei nem épen fényesek s
 fájdalom, már ezért is jobban hat reá a há-
 zoság tanok merge, melyek mindinkább terjedni
 kezdenek. A legjobb mód, ót a jó utra vissza-
 vezetni mindenesetre az, oldala mellé egy nő
 adni, ki csak-csak a nála bírázó vagyonnal,
 de helyes elvekkel, szilárd jellemmel, s anyai
 szellemmel is bír, hogy képes legyen fölíte
 uralkodni; — röviden, ki alkalmas lesz arra,
 hogy ót korunk veszélyes tévtanai ellen meg-
 óvja. Ily nő, kisasszony, kedgyedben hittem fel-
 találni, s én teljesen meg vagyok győződve,
 hogy kegyed meg fog azon várakozásnak fe-
 lelni, melyet irányában táplálók!

Ötven év után.

— Egy sokat szenvedett nő irataiból.

Fordította: Grünwald József.

(Folytatás.)

— A fiatal ember, — tévé hozzá a ki-
 rály, vesztélyben forog, s mintán atya nagy
 szolgálatokat tett nekem, kötelességemnek tar-
 tom állását, a mennyire lehetséges, elmozdi-
 títani. Az elégedetlenség kezei közé jutott, s
 nekem mindig fájdalom okoz, ha előkelő szá-
 mazású férfiak, sőt királyhoz hű atyák fiait,
 oly emberekkel látom összekötésben, kik a
 tőr és oltár meglakítására törekednek. Az
 ifjú vagyoni körülményei nem épen fényesek s
 fájdalom, már ezért is jobban hat reá a há-
 zoság tanok merge, melyek mindinkább terjedni
 kezdenek. A legjobb mód, ót a jó utra vissza-
 vezetni mindenesetre az, oldala mellé egy nő
 adni, ki csak-csak a nála bírázó vagyonnal,
 de helyes elvekkel, szilárd jellemmel, s anyai
 szellemmel is bír, hogy képes legyen fölíte
 uralkodni; — röviden, ki alkalmas lesz arra,
 hogy ót korunk veszélyes tévtanai ellen meg-
 óvja. Ily nő, kisasszony, kedgyedben hittem fel-
 találni, s én teljesen meg vagyok győződve,
 hogy kegyed meg fog azon várakozásnak fe-
 lelni, melyet irányában táplálók!

— A fiatal ember, — tévé hozzá a ki-
 rály, vesztélyben forog, s mintán atya nagy
 szolgálatokat tett nekem, kötelességemnek tar-
 tom állását, a mennyire lehetséges, elmozdi-
 títani. Az elégedetlenség kezei közé jutott, s
 nekem mindig fájdalom okoz, ha előkelő szá-
 mazású férfiak, sőt királyhoz hű atyák fiait,
 oly emberekkel látom összekötésben, kik a
 tőr és oltár meglakítására törekednek. Az
 ifjú vagyoni körülményei nem épen fényesek s
 fájdalom, már ezért is jobban hat reá a há-
 zoság tanok merge, melyek mindinkább terjedni
 kezdenek. A legjobb mód, ót a jó utra vissza-
 vezetni mindenesetre az, oldala mellé egy nő
 adni, ki csak-csak a nála bírázó vagyonnal,
 de helyes elvekkel, szilárd jellemmel, s anyai
 szellemmel is bír, hogy képes legyen fölíte
 uralkodni; — röviden, ki alkalmas lesz arra,
 hogy ót korunk veszélyes tévtanai ellen meg-
 óvja. Ily nő, kisasszony, kedgyedben hittem fel-
 találni, s én teljesen meg vagyok győződve,
 hogy kegyed meg fog azon várakozásnak fe-
 lelni, melyet irányában táplálók!

— A fiatal ember, — tévé hozzá a ki-
 rály, vesztélyben forog, s mintán atya nagy
 szolgálatokat tett nekem, kötelességemnek tar-
 tom állását, a mennyire lehetséges, elmozdi-
 títani. Az elégedetlenség kezei közé jutott, s
 nekem mindig fájdalom okoz, ha előkelő szá-
 mazású férfiak, sőt királyhoz hű atyák fiait,
 oly emberekkel látom összekötésben, kik a
 tőr és oltár meglakítására törekednek. Az
 ifjú vagyoni körülményei nem épen fényesek s
 fájdalom, már ezért is jobban hat reá a há-
 zoság tanok merge, melyek mindinkább terjedni
 kezdenek. A legjobb mód, ót a jó utra vissza-
 vezetni mindenesetre az, oldala mellé egy nő
 adni, ki csak-csak a nála bírázó vagyonnal,
 de helyes elvekkel, szilárd jellemmel, s anyai
 szellemmel is bír, hogy képes legyen fölíte
 uralkodni; — röviden, ki alkalmas lesz arra,
 hogy ót korunk veszélyes tévtanai ellen meg-
 óvja. Ily nő, kisasszony, kedgyedben hittem fel-
 találni, s én teljesen meg vagyok győződve,
 hogy kegyed meg fog azon várakozásnak fe-
 lelni, melyet irányában táplálók!

